

det paa Landet ofte vil være ønskeligt, at Beværtervirksomhed kun udøves i en bestemt Ejendom i Kommunen, f. Eks. i den stedlige Gæstgivergaard, er det ligeledes fundet hensigtsmæssigt principielt at opretholde denne Regel, og i Stk. 3 er det derfor fastsat, at Flytning paa Landet udkræver Amtsraadets Tilladelse, og at denne Tilladelse kun kan gives under lagttagelse af de for Udfærdigelse af nye Adkomster gældende Bestemmelser. Flyttetilladelsen forudsættes dog udfærdiget uden Gebyr.

Da de af Overbevillingsnævnet meddelte Bevillinger altid bør være knyttet til det paagældende Sted, er det i Stk. 4 fremhævet, at saadanne Bevillinger alene kan flyttes med Overbevillingsnævnets Tilladelse.

Til § 8.

(Beværterlovens § 6).

Ifølge Beværterlovens § 6 maa Beværtere og Gæstgivere ikke have mere end eet fast Forretningssted i samme Kommune, medmindre Handelsministeriet har meddelt Tilladelse hertil. Der har undertiden været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt en Virksomhed, der udøvedes i en til en Restauration knyttet Kælderstue, Pavillon, eller lign., kunde anses som en særlig Beværtervirksomhed. Ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal er der i Praksis lagt Vægt paa, om Virksomhederne drives under eet med fælles Køkken og lign., om Afstanden mellem de paagældende Lokaler gør en saadan fælles Drift naturlig, saaledes at den ene Afdeling maa betragtes som et Tilbehør til Hovedafdelingen m. v. — en Praksis, der ogsaa fremtidig forudsættes opretholdt.

Med Hensyn til de givne Dispensationer fra Bestemmelserne i den gældende Lovs § 6 henvises til den i Bilagene optagne Redegørelse. Som det vil ses af Redegørelsen, er Dispensationerne ofte givet rent midlertidigt, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor Bevillingshaveren har overtaget en anden Beværtervirksomhed uden samtidig at kunne afhænde den Virksomhed, han hidtil har udøvet. Da det ikke synes fornødent, at Spørgsmaalet om en saadan ganske midlertidig Fortsættelse af en Virksomhed forelægges vedkommende Bevillingsmyndigheder og Ministeriet, er der i Stk. 2 foreslaaet aabnet Adgang for Politiet til at tillade, at en Beværter eller Gæstgiver i en Købstad, der overtager en ny Virksomhed uden samtidig at afhænde den Virksomhed, han i Øjeblikket driver, i indtil 6 Maaneder udøver begge Virksomheder.

I øvrigt har Dispensation fra Bestem-

melsen om, at Beværtere og Gæstgivere kun maa have eet Forretningssted, som Hovedregel været givet i saadanne Tilfælde, hvor det er fundet hensigtsmæssigt, at en bosiddende næringsdrivende foruden sin egentlige Virksomhed tillige fik Adgang til at drive en mindre Virksomhed af ganske særlig Art, f. Eks. Beværtning i en Sommerpavillon, en Forening eller lignende, der normalt ikke vil kunne give tilstrækkelig Omsætning til, at en Beværter kunde leve heraf. Adgangen til at dispensere i saadanne Tilfælde foreslaas opretholdt, men da en Tilladelse til, at en Beværter har to Forretningssteder, virker paa ganske samme Maade som Udfærdigelse af en yderligere Bevilling for den paagældende, har man — uanset at der fra forskellig Side er fremsat Betæneligheder herved — fundet det rimeligt, at disse Tilladelser i Købstæderne medregnes, naar Bevillingstallet opgøres, jfr. nærmere Bestemmelsen i § 13, hvorimod det ikke skønnes fornødent at paalægge vedkommende at løse to Bevillinger. Det bemærkes, at enkelte af Kommissionens Medlemmer har været af den Opfattelse, at det vilde have været mest konsekvent og givet de reneste Linier, hvis man ogsaa havde krævet, at den, der opnaaede Tilladelse til at have to Forretningssteder, ogsaa skulde være i Besiddelse af to Bevillinger og betale det normale Gebyr herfor.

I Stk. 3, foreslaas, at Bestemmelsen, hvorefter Beværtere og Gæstgivere ikke maa have flere Forretningssteder i samme Kommune, skal finde tilsvarende Anvendelse paa Bestyrere. En Person vil saaledes ikke uden Dispensation kunne drive selvstændig Virksomhed i den Kommune, i hvilken han er godkendt som Bestyrer, eller paa samme Tid bestyre to Virksomheder i Kommunen.

Til § 9.

(Beværterlovens § 8).

I denne Paragraf opretholdes i alt væsentligt de ifølge Beværterloven gældende Bestemmelser angaaende de Krav, der af sundheds-, sædeligheds- og ædruelighedsmæssige Hensyn bør stilles til Beværtnings- og Gæstgiverlokaler. Man tillægger disse Bestemmelser betydelig Vægt. En af de vigtigste Betingelser for en forsvarlig Udøvelse af al Beværter- og Gæstgivervirksomhed er, at Virksomheden foregaar „i fuldt Dagslys“ og i det hele under sunde og gode Forhold. Beværtning i Kældere lokaler o. lign., der ikke kan overes fra Gaden, finder man principielt uehdig. Efter de foreliggende Oplysninger er der under